

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ד"מ 46812-10-24

19 מרץ 2026

לפני :

כב' הרשם שלמה בן נחום

התובעת: נטליה גלר

נגד

הנתבע: אייל נון, עו"ד
ע"י ב"כ עו"ד חגי וגנפלד

החלטה

לפניי בקשת הנתבע להורות לתובעת להפקיד ערובה להבטחת הוצאותיו בהליך, על יסוד תקנה 116א לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), תשנ"ב – 1991 (להלן – **הבקשה** ו-**התקנות** בהתאמה).

רקע עובדתי

1. בבית הדין מתבררת תביעת התובעת, אשר הועסקה כפקידה במשרד עורכי הדין של הנתבע, לתשלום זכויות שונות הנובעות מיחסי העבודה ששררו בין הצדדים, בכללן השלמת שעות ושעות נוספות; דמי נסיעות; החזר מפרעות; דמי מחלה; והשלמה לשכר מינימום על הסך הכולל של 9,007.30 ₪. כן עתרה התובעת "**לחייב את הנתבע לבצע הפקדות לקרן הפנסיה החל מחודש 9.2021 תחילת העבודה במשרדו**".
2. הנתבע מצידו, טען כי טענות התובעת "**נעדרות תשתית עובדתית או משפטית מוצקה**". כך, בין היתר, במסגרת קליטתה לעבודה במשרד הנתבע הבהירה התובעת כי אין בידה קרן פנסיה פעילה והתחמקה ממילוי טפסים בהקשר זה. כן נטען, כי התובעת קיבלה מענקים ומתנות במזומן אשר שוקפו בתלושי השכר שלה תחת הכותרת "**מפרעות**" וכי בשל תפקודה הלקוי נערכו לתובעת "**מספר שימועים ושיחות לשיפור תפקודה**" ללא הועיל.
3. אשר לזכויות שנתבעו – הנתבע ציין, כי את חלקן (דמי נסיעות ודמי מחלה) יש לקזז למול תשלומים ביתר שנעשו לתובעת; את כלל התשלומים [במזומן] שצוינו בתלושי השכר כמפרעות, התובעת אכן קיבלה כאמור לעיל; ביחס לדמי המחלה, לתובעת "**לא היו צבורים מספיק ימי מחלה על מנת להיות זכאים לתשלום של מלוא ימי המחלה ואין להכניס עובד למינוס**" ובנוסף, כי חישובי התובעת לעניין זה שגויים;

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ד"מ 46812-10-24

19 מרץ 2026

וכי אין מקום להשלמת שכר מינימום שעיקרה תשלום בגין שעות שהתובעת לא עבדה בהן בפועל, היות שלפנים משורת הדין הוסכם כי תעבור למתכונת עבודה במשמרת ערב, ומשהציגה אישור רופא תעסוקתי לפיו אינה יכולה לעבוד במשמרת זו "הנתבע נאלץ למלא אחר הנחיה זו ואפשר לתובעת להמשיך לעבוד 3 שעות על אף הנזק של מזכירה במשרה חלקית שכזו וללא שנותר לו מזכירה בשעות הערב".

טענות הצדדים בבקשה

4. לאחר הגשת כתב ההגנה, הגיש הנתבע את הבקשה להפקדת ערובה במסגרתה טען כי התביעה הינה "תביעת סרק" וכי "סיכוי קלושים" ובנסיבות אלה התביעה משיתה על הנתבע הוצאות כבדות "העולות באופן ניכר על טענות התובעת בתביעתה". הנתבע ציין, כי בסופו של יום הוא עלול למצוא עצמו מול שוקת שבורה, שעה שלא יוכל לפרוע את הוצאותיו כאמור מהתובעת ככל שיתקבל פסק דין הדוחה את התביעה.
5. מנגד, הנתבעת הגישה תגובה הנושאת לא פחות מ-28 עמודים (במסגרתה הפנתה לסעיפי חוק ולפסקי דין רבים), בה טענה כי חיוב בהפקדת ערובה הוא "אמצעי חריג שיש להפעילו במשורה" וכי במסגרת כתב התביעה המתקן מטעמה סיפקה ראשית ראייה ואף מעל לכך, באופן המאייץ את הטענה כאילו התביעה הינה "תביעת סרק"; כן נטען, כי הפקדת ערובה תפגע בזכות הגישה של התובעת לערכאות וכי הנתבע לא עמד בתנאים שהוכרו בפסיקה לחיוב בהפקדת ערובה. כך, הנתבע לא הראה כי מדובר בתביעה קנטרנית, או כי אין לתובעת נכסים מהם יוכל להפירע את הוצאותיו.
6. בהמשך התגובה ביקשה התובעת להתמודד עם הטענות שהועלו בבקשה באופן ספציפי. כך, התובעת השיבה ל"טענת הנתבע כי במועד תחילת עבודתה... לא הייתה לה קרן פנסיה פעילה"; התובעת הוסיפה התייחסות לדו"ח הנוכחות שלה עבור חודש ספטמבר 2021 וטענה כי אין לסמוך עליו משמדובר בדו"ח הכתוב על ידי הנתבע והנעדר חתימתה או "כל סימן זיהוי רשמי"; באופן דומה, אין לסמוך אף על דו"ח הנוכחות לחודש אוגוסט 2022 משהנתבע הציג אך "שורה אחת בלבד" מתוכו; לעניין דמי המחלה המגיעים לה לשיטתה, טענה התובעת כי החישובים שנערכו על ידי הנתבע "שגויים מבחינה מתמטית ומהותית" ואינם מתיישבים עם היתרות המפורטות בתלושי השכר; וכי שינוי תנאי עבודתה, כך שהיקף המשרה פחת ל-3 שעות ביום בלבד, נעשה "באופן חד-צדדי ובלתי חוקי".

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ד"מ 46812-10-24

19 מרץ 2026

7. במסגרת כתב התשובה, הצביע הנתבע על כך שהתגובה "מרחיבה חזית, מהווה מקצה שיפורים וחרגה מכל פרופורציה דיונית אפשרית ואף לא עמדה בפני עצמה בהתאם להוראות הדין". הנתבע ציין, כי ניכר שלצורך ניסוח התגובה נעשה "שימוש בבינה מלאכותית" וכי פסקי הדין שאוזכרו בתגובה "כלל אינם קיימים במאגרים המשפטיים כפי שאזכרו, לאורכה ולרוחבה של התגובה מאוזכרים פסקי דין רבים שכלל אינם אותרו". הנתבע עתר אפוא, בין היתר נוכח האמור, להורות על מחיקת התגובה על יסוד תקנה 40 ו-44 לתקנות.

המשך ההליך הנוגע לבקשה

8. בשל האמור בכתב התשובה ומשהדברים נבחנו על ידי בית הדין, ניתנה החלטתיביום 2.3.2026 אשר הצביעה על הפערים שהתגלו לאחר בחינת התגובה, תוך ציון דוגמאות ספציפיות, ואשר הדגישה את החומרה הגלומה בהתנהלות זו:

"אין צורך להכביר מילים על משמעות התנהלות זו של התובעת. ודוק היטב, כבר נקבע כי הגם שתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט – 2018 לא הוחלו בבית הדין לעבודה, הרי שעקרונות היסוד שלהן (תקנות 1 עד 5א) הוחלו... כאשר במסגרת זו "חובת בעלי הדין ובאי כוחם היא לסייע לבית המשפט בקיום המוטל עליו לפי תקנות אלה, וכן לנהוג בתום לב ובהגינות דיונית תוך שהם מסייעים במימוש התכלית הדיונית, ובכלל זה העמדת הפלוגתאות האמיתיות שבמחלוקת בין בעלי הדין, מיקודן, בירורן והכרעה בהן"... לא זו אף זו הגשת כתבי טענות רוויים ציטוטים שאינם נכונים, מתוך פסיקה שכלל אינה קיימת, מהווה לטעמי אף ניצול לרעה של ההליך השיפוטי ולכל הפחות "סיכון ממשי" לערכים הניצבים ביסוד "החובה שלא להטעות את בית המשפט" בכללם "הגעה לחקר האמת, לשמור על טוהר ההליך השיפוטי, ולהבטיח הליך הוגן ויעיל" (ראו בג"ץ 38379-12-24 פלונית נ' בית הדין השרעי לערעורים ירושלים (23.2.2025), בפסקה 17). אשר על כל האמור לעיל ובטרם תינתן החלטה בבקשה להפקדת

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ד"מ 24-10-46812

19 מרץ 2026

הערובה לגופה, תבהיר התובעת מה המקור לאזכורי הפסיקה המופיעים בתגובתה והיכן ניתן למצוא פסיקות אלה."

9. בהתאם, התובעת הגישה "הודעה והבהרה מטעם התובעת בדבר ההפניות לפסיקה", במסגרתה נמנעה מלטעון כי עשתה שימוש בבינה מלאכותית לצורך ניסוח התגובה, אך העלתה 3 טענות מרכזיות: האחת - "בחלק מן ההפניות לפסיקה נפל אי דיוק בציון מספרי ההליכים ו/או סוג ההליך" וזאת מטעמים טכניים שמקורם בשינוי שעברה שיטת האזכור של פסקי הדין לנוכח "המעבר ההיסטורי ממערכת הרישום הידנית למערכת הממוחשבת המודרנית"; השנייה - היותה בעלת דין לא מיוצגת, המנהלת את ההליך בכוחות עצמה ובנסיבות אלה יש להקל בבחינת כתבי טענותיה; והשלישית - גם אם נפלו טעויות בציון ההפניות לפסיקה, הרי שהעקרונות המשפטיים עליהם התבססה התגובה מעוגנים בפסיקה ויש ליתן את הדעת להם.

דיון והכרעה

10. לאחר עיון בבקשה, בתגובה לה ובתשובה לתגובה, כמו גם בכלל חומר התיק הנוגע לעניין, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. להלן אפרט נימוקיי.
11. נוכח היותה של התובעת אזרחית ותושבת ישראל, חלה תקנה 116א(א) לתקנות המורה כדלקמן:

"שופט בית הדין או הרשם רשאי, אם נראה לו הדבר, לצוות על

תובע לתת ערובה לתשלום כל הוצאותיו של נתבע"

הנה כי כן, שיקול הדעת המסור לבית הדין בקביעת ערובה "אם נראה לו הדבר" הינו רחב (סע"ש (תל אביב-יפו) 69760-05-24 פאיז פואז חנני - קהלני ניר הנדסה בניה ופיתוח בע"מ (30.5.2025), בפסקה 15). יחד עם זאת, נקבע כי "נקודת המוצא היא כי 'חיוב תובע בהפקדת ערובה הוא צעד חריג שעלול לפגוע בזכות הגישה לערכאות ובית המשפט לא יחייב תובע להפקידה רק מחמת עוניו ובשל החשש כי לא יצליח לשלם הוצאות לנתבע, על כן נדרש בית המשפט להפעיל סמכותו בהקשר זה בזהירות'". (בר"ע (ארצי) 5426-02-21 יובל בן יעקב - א.י.אלקטרוניקה בע"מ (7.2.2021), בפסקה 18 וההפניות שם).

12. בין השיקולים הרלוונטיים לבחינת בקשה להפקדת ערובה (לפי תקנה 116א(א) לתקנות כבענייננו) ניתן למנות מספר שיקולים:

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ד"מ 46812-10-24

19 מרץ 2026

"בדונו בבקשה להפקדת ערובה על בית המשפט לשקול את סיכויי ההליך, מורכבותו, מיהות הצדדים והתנהלותם וכן תום ליבם"

- רע"א 9934/16 אירג' קרמנשהצ'י נ' טיזאבי ביזאן (18.1.2017), בעמ' 8 (כן ראו: בע"מ 1171/16 פלוני נ' פלוני (18.2.2016), בעמ' 5; רע"א 8575/14 אשרף עזיז גודה חאמד נ' חברת אלוואטן בע"מ (30.12.2014), בפסקה 10).
13. משתום ליבו של בעל הדין הוא שיקול רלוונטי בכל הקשור להפקדת ערובה כמפורט מעלה, הרי שבנסיבות הספציפיות של הבקשה מושא החלטה זו, דומה כי יהא זה מוצדק להורות לתובעת להפקיד ערובה, חרף חריגותו של צעד זה בהיותה אזרחית ותושבת ישראל כאמור. וזאת, אף מבלי להידרש לסיכויי התביעה כשלעצמם. ובמה דברים אמורים?
14. כפי שצוין, התובעת הגישה תגובה מטעמה בה כללה הפניות רבות לפסיקה שאינה קיימת (לא פחות מ-69 הפניות) וציטוטים רבים שלא נמצאו במאגרים המשפטיים. במסגרת ההחלטה מיום 2.3.2023 ניתנה לתובעת ההזדמנות להבהיר, באופן ממוקד, מה מקורם של אותם ציטוטים והפניות. התובעת לא עשתה כן. תחת זאת, תירצה פערים אלו ב"טעמים טכניים" שעניינם שינוי שיטת האזכור של פסיקת בתי הדין לעבודה; בכך שאיננה מיוצגת; ובכך שמכל מקום תגובתה מבוססת על עקרונות משפטיים שרירים וקיימים.
15. לא מצאתי כי יש בטענות הנ"ל ממש, או כי יש בהן כדי להצדיק את התנהלות התובעת, אשר הטעתה את הנתבע ואת בית הדין, כאשר הפנתה בתגובתה לעשרות רבות של פסקי דין, כמו גם להוראות חוק וציטוטים שלא היו ולא נבראו.
16. מפאת רוחב היריעה, אציין לשם המחשת הדברים אך חלק מהדברים שהובאו בתגובה (וחלקם אף פורט בהחלטה מיום 2.3.2026):

- בסעיף 5 לתגובה נטען, כי "סעיף 20 לחוק הגנת השכר, התשי"ח - 1958, מטיל חובה מפורשת להעביר כל סכום שנוכה משכר עובד לצורך קרן פנסיה ליעדו בתוך 30 ימים. הנתבע לא מילא חובה זו ובכך הפר את החוק". ברם, סעיף 20 לחוק הגנת השכר עוסק בפיצויי הלנת פיצויי פיטורים ואינו עוסק בחובה שהתובעת מייחסת לו.
- בסעיף 7 לתגובה מפנה התובעת לכאורה למספר פסקי דין, ואלו הם: ע"ע (ארצי) 300360/98 דן כוכבי נ' מדינת ישראל - עיון במאגר המשפטי "נבו" מעלה, כי

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ד"מ 46812-10-24

19 מרץ 2026

מספר הליך זה שייך לע"ע (ארצי) 300360/98 **נחום צמח - ש.א.ש קרל זינגר צפון (1986) בע"מ** (30.4.2002); ע"ע (ארצי) 300305/98 חגי אבשלום נ' אליאסי שיווק הוא בכלל ע"ע (ארצי) 300305/98 **מנחם ברנשטיין ושות' רו"ח - ניסנה גרוס** (22.5.2002); ואילו ע"ע (ארצי) 15546-05-11 א.ב.א שיווק בע"מ נ' יוסף מכוון לע"ע (ארצי) 15546-05-11 **שמעון בוסקילה - נתיבי מעיין אביב בע"מ** (24.2.2015). ודוק, מדובר בפסקי דין המאוזכרים לפי השיטה "החדשה" (ע"ע ולא דב"ע) כך שגם לשיטת התובעת לא היה מקום לטעות בהם.

- בסעיף 8 לתגובה (בעמ' 5) נטען, כי על פי סעיף 28 לחוק הגנת השכר "הזכות להפרשות פנסיוניות היא זכות קוגנטית שאינה ניתנת לויתור". התובעת ציינה שוב חלק מפסקי הדין המפורטים מעלה לתמיכה בכך. ואולם, סעיף 28 לחוק הגנת השכר עוסק בגורמים להם יש זכות תביעה ישירה נגד המעסיק. הא ותו לא (בהקשר זה יצוין, כי ע"ע 300305/98 עוסק בפרשנות סעיף 2(9) לחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג - 1963; וע"ע 15546-05-11 עוסק בעיקרו בחובת ההוכחה לעניין תביעת שעות נוספות).

- התובעת טענה כי בהתאם להוראת סעיף 2 לחוק הודעה לעובד ולמועמד לעבודה (תנאי עבודה והליכי מיון וקבלה לעבודה), תשס"ב-2002 "המעסיק מחויב למסור לעובד דו"ח חודשי ובו פירוט שכר נכויים והפרשות". אלא שסעיף 2 לחוק האמור עוסק בחובת המעסיק למסור לעובד הודעה על תנאי העסקתו, והפרטים שיש לכלול בהודעה זו. הסעיף אינו מחייב את המעסיק במסירת דוחות חודשיים כלשהם.

- בסוף עמ' 5 לתגובה הפנתה התובעת לדב"ע (ארצי) נה/ 3-205 יוסף אלון נ' אי.בי.סי שירותי שמירה, וטענה שבפסק דין זה נקבע כי "רישום בתלוש שכר שאינו מגובה בהפקדה בפועל אינו מהווה הוכחת תשלום". חיפוש פסקי דין של בית הדין ארצי במאגר המשפטי "נבו" לפי השם "יוסף אלון", מביא לתוצאה יחידה והיא עא"ח (ארצי) 62/05 אלון יוסף - המוסד לביטוח לאומי שהינו ערעור על החלטת רשמת בית הדין הארצי (כתוארה אז), השופטת (בדימי) לאה גליקסמן, שדחתה את בקשת המערער להארכת מועד להגשת ערעור; מאידך, חיפוש לפי מראה מקום "דב"ע (ארצי) נה/ 3-205" מביא לדיון מס' נה/ 3-205 ספריה משותפת "לדורות" – לוד - מלוינה גונן ואח', הנדון במסגרת תב"ע

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ד"מ 24-10-46812

19 מרץ 2026

- (ארצי) 86-3-נה ד"ר מיכל שרף - ספריה משותפת "לדורות" – לוד, פד"ע כט(1) 301 (1995), והקביעה הנ"ל כלל אינה מופיעה בו.
- בעמ' 8 לתגובה מפנה התובעת לכאורה לפסקי דין, מתוכם מצטטת מובאות שונות. מתוך ע"ע (ארצי) 14-09-47715 בוסקילה נ' נתיבי ישראל (2017) צוינה המובאה הבאה: "חובת ניהול רישום שעות עבודה מדויקת מוטלת על המעסיק והיעדרה מעביר את נטל ההוכחה על כתפיו"; מתוך ע"ע (ארצי) 212/06 טלי כהן נ' א. דורי בנייה בע"מ (2007) צוטטה המובאה הבאה: "כאשר המעסיק אינו מנהל דוחות נוכחות כדין, יינתן משקל מלא לגרסת העובד לענין שעות העבודה הנוספות"; ומתוך ע"ע (ארצי) 18-03-38335 חמדאן נ' שורקה בע"מ (2021), צוטטה המובאה הבאה: "רישום שעות שאינו כולל את שמו של העובד, תאריך וחתימה – חסר תוקף ראייתי והמעסיק יישא בתוצאות החוסר". ואולם, חיפוש במאגר המשפטי "נבו" של מספר ההליך 14-09-47715 מביא לע"ע (ארצי) 14-09-47715 עוזי ריעני - אליאסי שיווק בע"מ (29.3.2017) שעסק אמנם בחובת הרישום של המעסיק את שעות העבודה של העובד, אך אינו מכיל את הציטוט שבתגובת התובעת; מספר ההליך 212/06 מוביל לע"ע (ארצי) 212/06 ימית א. ביטחון (1988) בע"מ - אלי אפרים (12.11.2008) שעסק בנפקות הפרת חובותיו הרישומיות של המעסיק וגם הוא אינו מכיל את הציטוט המיוחס לו; ואילו ע"ע 18-03-38335 כלל לא נמצא. חיפוש לפי השמות 'חמדאן' ו-'שורקה בע"מ' לא הניב תוצאות אף הוא.
17. רשימה זו אינה ממצה. דוגמאות מעין אלה לפערים שבין האמור בתגובת התובעת ובין פסקי הדין והוראות החוק בפועל, שזורים לאורכה של התגובה כולה (על 28 עמודיה) והדברים נבחנו על ידי בית הדין. בהקשר זה יוער, כי ביום 15.2.2026 הגישה התובעת תגובה נוספת מטעמה, מבלי שנדרשה לכך (ומבלי שהיה בכך צורך) ועל כן ניתנה החלטת המורה על מחיקת התגובה השנייה מתיק בית הדין.
18. הנה כי כן, התובעת הפנתה להוראות חוק, פסקי דין ולציטוטים רבים שאין להם זכר. העובדה כי בנקודת זמן מסוימת בעבר שונתה שיטת האזכור של פסקי הדין בבתי הדין לעבודה, אינה מעלה או מורידה בהקשר זה. כך, הפערים האמורים נוגעים כאמור אף להוראות חוק ולא דווקא לאזכורי פסיקה. כמו כן, פסיקה "ישנה" (דב"ע, תב"ע, ע"ב וכו') מופיעה במאגרים המשפטיים הממוסמכים עדיין תחת שיטת

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ד"מ 46812-10-24

19 מרץ 2026

- האזכור הזו ולא תחת מראה מקום המעודכן לפי השיטה "החדשה" (ע"ע, סע"ש וכו') כך שלא אמור להיות קושי באיתורם ובאזכורם כראוי.
19. גם בעובדה שהתובעת איננה מיוצגת אין כדי להצדיק התנהלות זו. ראשית, בטופס קורות החיים של התובעת (אשר צורף לכתב ההגנה), הציגה עצמה האחרונה כ"משפטנית" אשר עבדה בין היתר, ב"מינהל משפטים ראשי מחוז לוגנסק" באוקראינה. כך, הגם שאיננה מיוצגת, הרי שכמי שתחום המשפט אינו זר לה, אמורה התובעת לדעת כי באמצעות כתבי הטענות המוגשים על ידה נפרשת מלוא יריעת המחלוקת בפני בית הדין ומתבררת בין הצדדים. ממילא, ניסוח כתבי הטענות הוא עניין שאין להקל בו ראש ועל אחת כמה וכמה שאין לעשותו תוך הפנייה לסעיפי חוק, פסקי דין רבים וציטוטים שכלל אינם קיימים.
20. שנית, הלכה היא כי גם אם בעל דין איננו מיוצג, הדבר "אינו מקנה לו זכויות יתר" (רע"א 7756/23 בועז ברץ נ' ברנדון טריגר (9.1.2024), בפסקה 4). שכן, עובדת היעדר הייצוג "אינה מקנה לו פטור מהוראות הדין ומסדרי הדין. ודאי שאין בידיו כוח בלתי מוגבל להגיש כל בקשה שימצא לנכון בכל מועד שימצא לנכון, ובכל לשון שימצא לנכון" (ע"א 6052/98 קרן עוזי נ' השופטת מיכל אגמון (3.2.1999)). עוד נקבע, כי היותו של בעל דין לא מיוצג "אין בכך כדי להכשיר התעלמות מסדרי הדין ומן האינטרסים של הצד שכנגד" (בש"א 484/12 בני חקשירי נ' מדינת ישראל (4.3.2012) בעמ' 2) וודאילא "צריכה להקנות לו פריבילגיות שבעלי דין אחרים אינם זוכים להן" (ע"א (מחוזי מרכז) 27938-01-12 עמנואל זרבאילוב נ' רחל קיים (27.3.2012), בפסקה 36).
21. ושלישית [והוא עיקר], כבר נקבע כי על הפונים לבית הדין "מיוצגים ושאינם מיוצגים כאחד, מוטל הנטל לבחון כי התקדימים אליהם הם מפנים – שאינם עניין 'טכני', כי אם הרוח הפועמת בכתבי הטענות – אכן קיימים, ומבססים את טענותיהם" (ע"א 67805-04-25 מירב פלד נ' אניעם מושב להתיישבות חקלאית שיתופית בע"מ (28.9.2025), בפסקה 17 וההפניות שם).
22. זאת ועוד, התובעת טענה כי למעשה התנהלותה אינה כה חמורה שעה שהעקרונות עליהם התבססה תגובתה נכונים ואף מעוגנים בפסיקה, גם אם לא בפסיקה ובהוראות החוק המוטעים אליהם הפנתה. אין לקבל טענה זו, שהרי הפסיקה כבר הביעה דעתה באשר לחומרה היתרה שיש לייחס לניסוח כתבי טענות תוך הפנייה למקורות שאינם קיימים, במנותק מהשאלה האם "העקרונות המשפטיים" עליהם

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ד"מ 46812-10-24

19 מרץ 2026

- מתבסס אותו כתב טענות נכונים אם לאו. עצם ניסוח כתב הטענות באופן שכזה מטעה את יתר בעלי הדין ואת בית הדין ועל כן חמור הוא ואין להסכין לו.
23. כך, בעניין **פלונית** (בג"ץ 38379-12-24 **פלונית נ' בית הדין השרעי לערעורים ירושלים** (23.2.2025)) אשר הוזכר אף בהחלטה מיום 2.3.2026, נדון עניינה של עותרת אשר באת כוחה הגישה לבית המשפט העליון את כתב טענותיה כשהוא מפנה ל"לא פחות מ-36 פסקי דין, לכאורה של בית משפט זה. חלקם על דרך של הפנייה 'סתם', חלקם מלווים בציטוטים שנלקחו כביכול מפסקי הדין. כבר מעיון ראשוני בעתירה ניתן היה להתרשם כי חלק מן המובאות אין מקורן בפסקי דין של בית משפט זה. בדיקה מדוקדקת של ההפניות העלתה כי חמש מהן מפנות לפסקי הדין שכלל אינם קיימים במאגרים המשפטיים; 14 הפניות מאזכרות פסקי דין בהם אין התאמה בין מספר התיק לבין סיווג ההליך, זהות הצדדים או התוכן הנטען; כאשר לא פחות מ-24 מן ההפניות כללו ציטוט או התיימרו לסמך טענה שבינה לבין פסק הדין אין ולו קשר מקרי. כן יוער כי חלק מן הטענות והציטוטים שנכללו בעתירה היו שגויים לגופם, במובן זה שהציגו חקיקה או הלכה שאינן תואמות את הדין" (עניין **פלונית**, בפסקה 8).
24. יצוין, כי גם בעניין **פלונית** דלעיל, טענה ב"כ העותרת כי הפערים בהפניות נובעים מ-"טעויות סופר שנפלו בעתירה, אשר מקורן בתקלה טכנית ב'באיזכור מספרי פסקי הדין'". (שם, בפסקה 9) בדומה לנטען בענייננו.
25. לאחר סקירת הדברים, עמד בית המשפט העליון על "**החומרה היתרה הטמונה בהגשת כתב בית-דין שלא נבחן עד תום**" (שם בפסקה 13). נוכח חשיבות הדברים לענייננו, נצטטם במלואם:

"כתבי הטענות של הצדדים הם אבני היסוד של ההליך המשפטי, כך בפרט בהליך האדברסרי. בראשובראשונה, כתבי הטענות מהווים את 'יריית הפתיחה' של ההליך, הם מתווים את מסלול ההתדיינות, וככלל גם את קו הסיום להליך – משהם משרטטים את גבולות הגזרה להכרעה השיפוטית, כשלא בנקל יסטה מהם בית המשפט... חשיבותם נובעת מכך שהם נועדו "לשמש מסגרת הגודרת את חזית המחלוקת בין הצדדים, וזאת בין היתר על מנת לקדם עקרונות של יעילות הדין,

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ד"מ 24-10-46812

19 מרץ 2026

ולאפשר לנתבע להתגונן כראוי אל מול טענות יריבו" ... מחשיבותם של כתבי הטענות, וכלל כתבי בית הדין, להליך כולו, נגזרת החובה להגישם כשהם מדויקים, אמינים וערוכים כהלכה; באופן שהולם את חובת בעלי הדין ובאי-כוחם "לסייע לבית המשפט בקיום המוטל עליו לפי תקנות אלה [...] תוך שהם מסייעים במימוש התכלית הדיונית, ובכלל זה העמדת הפלוגתות האמיתיות שבמחלוקת בין בעלי הדין, מיקודן, בירורן והכרעה בהן" ... אדוות הפגיעה של הגשת כתב בית-דין המבוסס על טענות כוזבות הן רחבות, ומגיעות אף לצד שכנגד – הנאלץ להשקיע משאבים בחשיפתה של אותה הטעיה... חמור מכך, העלאת טענה שאין יסודותיה אמת פוגעת בזכותו של הצד שכנגד למשפט הוגן... דרישה זו עולה בקנה אחד עם חובתתום הלב הדיונית שקנתה לה שביתה בענפי המשפט האזורי; ואשר משמיעה חובה להצגת מצגים עובדתיים ומשפטיים מהימנים, בין היתר מקום בו יש לדברים השלכה על הצד שכנגד..."

(עניין פלונית, בפסקאות 14-18 וההפניות שם).

26. הנה כי כן, בית המשפט העליון כבר גילה דעתו באשר לחומרה היתרה שיש לייחס לבעל דין המגיש כתבי טענות שאינם אמינים, בהיותם מטעים את בית הדין כמו גם את בעל הדין חברו, ומפריים את חובת תום הלב הדיונית. וכפי שחודד בבג"ץ 23602-01-25 העמותה לקידום זכויות הכלבים נ' שר החקלאות (28.2.2025):
"לא ניתן לקבל מצב שבו יוגשו לבתי המשפט כתבי טענות שבהם טיעוני כזב מכל סוג שהוא, ובכלל זאת גם טיעונים הנסמכים על מקורות משפט שאינם קיימים".

27. בעניין פלונית נדרש בית המשפט העליון אף לכלים המעשיים העומדים בפני בית הדין לצורך התמודדות עם התנהלות חמורה זו:

"משהוגש כתב טענות מטעה לבית המשפט, כזה הכולל אסמכתאות משפטיות שלא היו ולא נבראו – מה כלים לו לבית המשפט לטיפול במצבים אלו? ...

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ד"מ 46812-10-24

19 מרץ 2026

ראשית, ביכולתו של בית המשפט לסלק על הסף הליך המבוסס על כתב טענות מטעה, או כזה המכיל טענות ואסמכתאות בדויות, שהוגש לפתחו... עילת סף נוספת העומדת לרשות בית משפט זה היא סילוק על הסף בשל היעדר תשתית משפטית מספקת... אף בהליכים אזרחיים רשאי בית המשפט, במקרים המתאימים, למחוק כתב תביעה המבוסס על טיעון משפטי בדוי. תקנה 41(א) לתקנות מקנה סמכות לבית המשפט להורות על מחיקת כתב תביעה בכל עת, על יסוד נימוקים שונים, וביניהם הימנעות מקיום הוראה מהוראות התקנות, או בשל "כל נימוק אחר שלפיו הוא סבור שראוי ונכון למחוק את התביעה" (תקנות 41(א)(3-4) לתקנות). עוד באפשרותו של בית המשפט האזרחי, אם סבר שבעל דין עשה שימוש לרעה בהליכי משפט, למחוק את כתב טענותיו מטעם זה בלבד (תקנה 42 לתקנות)

28. ואכן, בפסק הדין שבעניין העמותה לקידום זכויות הכלבים (שניתן אך חמישה ימים לאחר שניתן פסק הדין בעניין פלונית), עשה בית המשפט העליון שימוש בכלים דלעיל, והורה על דחיית העתירה תוך חיוב בהוצאות. כלים אלו קנו שביתה אף בבית הדין לעבודה בנסיבות דומות (ראו לדוג': סע"ש (תל אביב-יפו) 25874-06-25 **דנה עסיס שנער - הקרן לשיקום מחצבות** (27.7.2025), שם הורה בית הדין על מחיקת התביעה, תוך חיוב בהוצאות; וסע"ש (באר שבע) 73945-07-25 **פלוני - חברת נמל אשדוד בע"מ** (17.8.2025), בו דחה בית הדין בקשה לסעד זמני תוך חיוב בהוצאות).
29. בנסיבות העניין שלפנינו, משהוברר כי התנהלות התובעת נגועה בחוסר תום לב, למצער כלפי הנתבע, אשר "נאלץ להשקיע משאבים בחשיפתה של אותה הטעיה" (עניין פלונית, בפסקה 18) [ולא למותר לציין כי גם בית הדין השקיע "תשומות מיותרות בשל אופן התנהלותה" (בי"ל (חיפה) 47385-02-23 **טארק גבארין - המוסד לביטוח לאומי** (25.1.2026), בפסקה 28) של התובעת לשם בחינת תגובתה], בהתאם להלכה שנקבעה בעניין פלונית דלעיל ועל יסוד הוראת תקנה 40 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), תשנ"ב – 1991, יש להורות על מחיקת התגובה מהתיק בהינתן התנהלות התובעת בהגשתה כמפורט מעלה וחוסר תום הלב הדיוני הכרוך בה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ד"מ 46812-10-24

19 מרץ 2026

ממילא, בהיעדר תגובה יש להורות על קבלת הבקשה כך שהתובעת תפקיד ערובה בקופת בית הדין להבטחת הוצאות הנתבע ולצורך המשך ניהול ההליך.

30. במחיקת התגובה לבדה, חלף מחיקתה או דחייתה של התביעה כולה (הגם שכאמור בפסק הדין שבעניין **פלונית**, אמצעים אלו אפשריים גם הם), באופן המביא לקבלת הבקשה, יש כדי לאזן בין הצורך במתן מענה ההולם את "**החומרה היתרה**" שבהתנהלות התובעת (אליה מתווספת העובדה כי לא ניצלה את ההזדמנות שניתנה לה בהחלטה מיום 2.3.2026 להבהיר מה המקור לפסקי הדין, הוראות החוק והציטוטים שהפנתה אליהם) ובין הצורך שלא לפגוע בזכות הגישה שלה לערכאות יתר על המידה, המביא בחשבון אף את העובדה כי התובעת אינה מיוצגת.

31. אשר לגובה הערובה, נפסק כי "**על בית הדין לנהוג במתינות בקביעת סכום הערובה, ולהימנע מחיוב בסכומים גבוהים שיציבו חסם בלתי עביר לגישה לערכאות...**" (ע"ע (ארצי) 2385-02-17 **אחמד אבו מוחסן - קיבוץ בית הערבה** (11.2.2021), בפסקה 62). הגם שהדברים הני"ל נקבעו ביחס להפקדת ערובה שלפי תקנה 116א(ב) שאינה חלה בענייננו, בנסיבות העניין ומשמדובר בתובעת המייצגת את עצמה, דומה כי הם רלוונטיים אף כאן. משכך, יש להעמיד את הערובה על סך נמוך (יחסית) של 1,500 ₪ בלבד.

סוף דבר

32. הבקשה מתקבלת כך שעל התובעת להפקיד בקופת בית הדין ערובה בסך 1,500 ₪ וזאת בתוך 30 ימים ממועד מתן החלטה זו, קרי עד יום 19.4.2026, שאם לא כן תימחק התביעה בהתאם להוראת תקנה 116א(ג) ללא התראה נוספת.

33. אשר להוצאות – "**בהתחשב בחומרה הגלומה שבהצגת הפניות בדויות במסגרת כתב טענות**" (עע"מ 6470/20 **עמותת חסידי חוסני אלקואסמי נ' זיאד עויסאת (שרפי)** (1.1.2026), בעמ' 2) ומשנקבע, כי "**מחדלים מהסוג האמור עשויים להקים עילה עצמאית לפסיקת הוצאות**" (עפ"ס 76500-11-25 **הרצל חגיגי נ' כונס נכסים רשמי תל אביב** (28.12.2025), בפסקה 8) יש מקום להטיל על התובעת הוצאות בנוסף לערובה שנקבעה.

34. ודוק, גם כאשר דובר בבעל דין שאינו מיוצג הטילו בתי המשפט ובתי הדין לעבודה הוצאות בנסיבות של הפניות משפטיות כוזבות כבענייננו (ראו לדוג' עניין **עויסאת**; ועניין **נמל אשדוד** דלעיל). משכך, התובעת תישא בהוצאות הנתבע בסך 1,500 ₪

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ד"מ 46812-10-24

19 מרץ 2026

לתשלום בתוך 30 ימים ממועד מתן החלטה זו, שאם לא כן יישא הסך האמור ריבית שיקלית כדין.

35. לפני סיום יוער, כי העובדה שהתובעת אינה מיוצגת קיבלה משקל בפסיקת ההוצאות האמורות, בכך שלא נפסקו הוצאות אף לטובת אוצר המדינה, וזאת על אף שהתנהלות התובעת הביאה להשחתת "זמן שיפוטי יקר, משאב השייך לציבור בכללותו" (ת"א (חיפה) 31828-07-24 ארכאן גדבאן נ' רשות מקרקעי ישראל (6.8.2025), בעמ' 2), ולמרות שהוצאות מסוג זה כבר נפסקו בנסיבות דומות גם נגד בעלי דין לא מיוצגים (ראו לדוג' עניין חגיגי דלעיל; רע"א 10041-11-25 אושרה צפירי נ' דוד גולדברג (14.12.2025); ובר"מ 37942-05-25 אברהם ארליך - האקדמיה הלאומית הישראלית למדעים (18.5.2025)).

ניתנה היום, א' ניסן תשפ"ו, (19 מרץ 2026), בהעדר הצדדים ותשלח אליהם.

שלמה בן נחום, רשם

